

N:o 10. 1919.

Ägare: **DJURGÅRDENS IDROTTSFÖRENING.**
 Ansvarig utgivare: **J. C. N. af KLERCKER.**
 Redaktör: **ERIC AHLSTRÖM, Skärsåtra.**
 Riks- och Allm. Telefon: Skärsåtra 41 (samtrafik).

11:te årgången.

INFÖR FINALEN.

Den 19 oktober, kl. 1,30 e. m., går Djurgårdens Idrottsförenings representationslag för nionde gången sedan 1909 till kamp i finalen om svenska mästerskapet i fotboll. Tre gånger, 1912, 1915 och 1917, ha de ljus- och mörkblå spelarna tidigare erövrat utmärkelsen mästare.

Vilket blir årets resultat?

Spelarna ha själva beslutat att tidningarna den 20 oktober skola meddela att Djurgården för fjärde gången erövrat mästerskapet. Det låter måhända som överord, men det är det inte. Det är ingen gest, inte ett skrytsamt braverande. Det är bara ett fast beslut; om var och en gör sitt bästa bör det nämligen bli ett resultat, som blir Gais övermäktigt.

Djurgårdaren skroderar inte. Det ligger långt ifrån honom. Han är en praktisk man, som förstår, att det är arbetet, som ger resultatet, och icke de många orden.

Det där, att i sitt arbete göra det bästa möjliga har faktiskt skaffat djurgårdaren många fiender. I sin strävan att inte kapitulera tänker han kanske inte så ofta på medlen. Huvudsaken är: bort med fienden, överbord med honom och kvickt i väg in på hans mark. Därför händer det, att djurgårdaren i sin hänsynslösa kraft förefaller brutal utan att vara det, ojuste utan tydlig avsikt.

Detta allt sammanlagt, understryket av en ovänlig, provokativ press, har fört de

ljus- och mörkblå in i en ensamhet, som städse omgives av ovänlighet både uppförifrån skränarnas ståplatser och nedifrån baktalarnas parkett. Men den ensamheten är inte svår att bära. Den för oss bara närmare tillsammans, stärker banden mellan oss och smider ihop till en enhet, som ingenting kan rubba.

Och nu gäller det Eder andra tusen djurgårdare! Att visa den sanna, trogna djurgårdiskheten.

När vår kära fotballelva den 19 oktober går in på Stadion måste den veta och känna, att runt om sitta Ni andra, hederliga djurgårdshejare, med hjärtat klappande i takt med de elvas, med tankarna koncentrerade på dem i 90 långa minuter, med de ljusaste förhoppningar knutna vid deras göranden och låtanden. De elva där nere på mattan, som ärligen slåss för de kära färgerna, måste känna sympatier från Eder, då 10,000 andra kanske begära deras huvud på ett fat.

Därför: ingen enda får svika. Varje man ur huse! Runt Stadion skola Ni bänka Eder, ty den dagen är vår chans. Den dagen kunna Ni visa att Djurgården är Sveriges största idrottsförening, Sveriges enigaste och starkaste idrottssammanslutning. Den dagen är en högtidsdag, och festföremålen, de elva tappra mannarna, skola firas. Änskönt det går dem den dagen emot, så hälsa dem som

djurgårdare och hjälp dem att bära nederlagets tunga och börda med samma glada mod, som deras framgång skall firas.

Samlens alltså, Ni tusen ärliga djurgårdare, att med det rätta sinnet begå festen den 19 oktober.

*

Ni, elva djurgårdare, som ha hundgörat den dagen, ligg i som bara en äkta djurgårdspojke kan. Allas lyckönskningar följa Eder och alla deltaga med Eder i kampens skiftningar.

Sätt Eder över publiken och andra vidriga omständigheter. Koncentrera Eder de nittio minuterna på att vinna, låt bollen bli alla Edra tankars, alla Edra omsorgers och alla Edra ansträngningars mål!

Så vinner Ni!

Och jag skulle för egen del vilja tillägga. Tänk på oss arma, som sitta på läktarna med nerverna på kant, magen i olag, pinade som på en sträckbänk i nittio evighetslånga minuter, bleka och huttrande. Tänk på oss, vi äro väl närmare tusen, och arbeta! Släpp inte efter ett ögonblick, slit och arbeta även för oss, som faktiskt ha det tiofalt värre än Ni i vår hjälplöshet och pina.

Eric Ahlström.

F O T B O L L.

På uppmaning av dem, som styra och ställa, har jag i detta nummer inskränkt på utrymmet om fotboll. Lyckligtvis har matchantalet varit rätt litet, men det skulle — och borde — ha skrivits mycket mer om det som hänt, än vad som gjorts.

Själva referaten har jag, förkortat genom uteslutande av all kritik, vilken jag i stället sammanfört i ingressen till resp. lags prestationer sedan sist.

Jag kan inte låta bli att här beklaga mig över det trånga utrymmet. Vi måste offra litet för att ge våra efterföljare en god inblick i våra dagars rikt pulserande liv på kolstybben och gräsplanen, så att de inte få samma torftiga, knappa och intresselösa intryck därav, som vi själva erhålla inför skildringarna av 1890-talets och 1900-talets händelser.

Nog av: ev. klagande må hänvända sig till ett annat forum än redaktionen, som gjort så gott den efter förhållandena kunnat.

Representationslaget

står i detta nu inför finalen i 1919 års Svenska mästerskap. Måhända är den 19 oktobers fyllda glädjebägare eller biterhetspokal redan tömd, när detta läses.

Denna stora framgång har laget ärligen förtjänat och ärligen och hårdnackat kämpat sig till. Det skar sig litet i våras och var nära bristpunkten. Men efter den nyorientering, som gjordes, lades arbetet om på en acceptabel basis, och laget samlade sig med allvar till de stora väntande uppgifterna. Och blev också framför allt en enhet.

Det är i kraft av denna sammanhållning, som laget vunnit sin stora framgång. Den moraliska tillsatsen i ett lags organism är av fullt lika stor betydelse, som de rent fysiska och andra ingredienserna.

Hösten har bjudit på idel framgångar. I nuvarande ögonblick står laget utom i ovannämnda final i begrepp att över Stockholms Bollklubbs lik marschera mot finalen i distriktet, och tog den 5 oktober hem ytterligare en poäng i Petersenska priset.

För övrigt ha segrarna varit mera konstanta än tillförne under året och vittnat om att laget, om det också inte är i, dock vandrat mot den traditionella höstformen.

Jag och hela föreningen önskar laget ett hjärtligt lycka till i fortsättningen, som blir den verkliga slutspurt.

Matcherna sedan sist ha haft följande förlopp.

Hammarby. Råsunda den 21 sept., i distriktsmästerskapet. 2—0.

Omspelsmatchen i distriktet hade väntats bli en Hammarbytriumf. Rykten gingo att Djurgården ämnade mönstra reservlag — i mycket hög grad t. o. m.

HITTILLS:

A-laget.

21/9.	Hammarby	2—0
28/9.	Eskilstuna	1—0
5/10.	Malmö-Kamraterna	2—2

C-laget.

14/9.	Sundbyberg	1—0
28/9.	Westermalm C	0—0

D-laget.

21/9.	Älvsjö	1—0
5/10.	Matteuspojkarna	1—2

Junior-laget.

14/9.	A. I. K.	0—3
21/9.	Linnéa	2—1
28/9.	Värtan	0—0
5/10.	Tor	4—0

Oldboys-laget.

31/8.	Uppsala	0—1
14/9.	*	2—1
28/9.	Westermalm	2—2

Diverse justeringar och andra krämpor samt — kanske inte minst — tanken på den påföljande söndagens mästerskapssemifinal skulle komma de blå att ställa upp utan Melcher, Wicksell, Nocke, Köping och Knata förspordes det. Men då lagen visade sig, upptäckte man åtminstone de tre sistnämnda i de mörk- och ljusblås leder, i full vigör tycktes det. Nocke gick högerback och Köping v.-i. Sune center.

Det blåste rätt friskt på middagen och den naturchance, som erbjöd sig i form av hård medvind, tog Djurgården såsom lottvinnare vara på. Att pressningen mot Hammarbymålet under första halvtid sålunda kom att bli rätt konstant är ej att undra på. Men Djurgårdens forwards äro nu en gång Djurgårdens, d. v. s. inte precis benägna att begagna tillfällena i tid och otid. Sålunda kom det sig att då pausen ingick spelet stod lika oavgjort som vanligt mellan de båda lagen, skulle man vilja säga. Djurgårdens överlägsenhet till trots hade dock Hammarby haft det bästa måltillfället, då Fosselius som strax i tidens begynnelse inträtt på den vid kollision med Nocke nyckelbensbrutne Björks plats och i alldeles ostörd position erhöi en passning från Wigner, som han till Söderpubliken förtvivlan dock lyckades dirigera icke så litet utanför Rudéns område.

**C. M. OTTERMANN,
— JUVELEARRE —**

GÖTGATAN 9, STOCKHOLM.

Sportpriser. — Förlovningsringar.

Sju minuter hade gått på andra halvlek, då den sedvanliga ovissheten Djurgården—Hammarby hade lagt sig och frågan om Bollklubbens motståndare i semifinalen var besvarad. Köpings skulle på Gotte-centring och Sunes charmanta skott på Karlstrandsdito voro nämligen den för övrigt utmärkt arbetande Olsson övermäktiga. Djurgården ledde med 2—0 och dess seger kunde knappast ställas i tvivelsmål, alldenstund Hammarbyhumöret vid denna tidpunkt syntes i avsevärt sjunkande. Några vidare sensationer inträffade ej heller — skulle så skett hade snarare Djurgården ökat än Hammarby reducerat — och matchen slöt med de två målen som utslagsgivande.

Efter Djurgårdens spel i går är det svårt att ställa ett horoskop för lagets framtida öden i de bägge mästerskapstävlingarna, där det nu står som semifinalist. Rudén gjorde vad på honom ankom och Hemming har ju visat sig på litlig säsongen igenom. Elmsblad gnodde av glatta livet som c.-hb., men nog se vi hellre Wicksell på den platsen. Fast Ragge behövs nog ändå bättre som högerback, om inte Melcher spelar mera i år. Och kommer i form å la Djurgården—U. S. A.! Kedjan bör bibehållas som i går. Yttrarna och Sune gå bra och få Knata och Köping in klämman riktigt och strömmen slutes ordentligt i kvintetten, blir batteriet farligt nog för Gais, eller vad finalisterna komma att heta.

M r X.

Eskilstuna. Stadion den 28 sept., i Sv. mästerskapet. 1—0.

Eskilstuna satte i gång med solen i ansiktet, och en knappast irriterande vind emot sig snett framifrån.

Första regelrätta anslaget blev Djurgårdens, då Gotte Johansson på en Sune Anderssonboll löpte upp och fick en god passning att gå in inom straffsparksområdet. Kedjans övriga voro emellertid för långt framme för att kunna hämta bollen. Djurgården höll sig kvar en liten stund, men Stenborg redde upp det mesta, lämpligt assisterad av Eriksson.

Eskilstuna koncentrerade sina anfall på Nordenskjöld, och lämnade sin egen farliga högerwing utanför hela affären. En gång under denna period kom emellertid Fritz Karlsson lös och den goda passningen stoppades först hos Wicksell.

Det blev signalen till en Etunapress, hård och intensiv, som bara hade det felet att den slutfördes i sista instansen av en ganska skjutomöjlig forwardskedja. Bästa resultatet av kvintettens försök i den vägen var Edwards ganska eleganta snärt på en godbit från Dahlström.

Efter en period på fem minuter lyckades Djurgården få det oordnade spelet förlagt på planens mitt, varifrån det efter ytterligare fem minuter äntligen förlades närmare Carléns målbur. Hos ho-

nom klarades en hörna och söndersmulades två goda ytterpassningar från stockholmskedjan.

Dahlström och Gösta Pettersson överaskade omedelbart därpå Rudén — och publiken — med ett par charmant mål-skott, som dock icke beredde honom öövertstiglia svårigheter.

Djurgården samlade sig igen och inledde med en ganska finurlig duell mellan Sune och Köping, men Stenborg bröt fram i rätt tid. Ögonblicket därpå satte stockholmskedjan fram igen, fastän i annan stil. Från Köping fick Karlstrand en anständig boll och centrade. Bollen smet över målområdet, den lockade ut Carlén; Gotte stal emellertid bollen ifrån honom och bollade över till Söderberg, som inte hade någon svårighet att träffa. Skottet blev skruvat och bollen smet runt den i målet stående Erikssons vänsterfot och in i hörnet.

Djurgården 1—0.

Etuna fortsatte emellertid med sin pressning, dock alltiämt företagen av en skjutineffektivt forwardskedja. Halvbackskedjan arbetade intensivt och matade i ett och kedjan tog emot sina bollar, gjorde sitt samvetsgranna arbete, men svek i det sista. Hade laget haft bara en skytt hade det varit färdigt för Rudén. Nu gick det sålunda lyckligt för de kristna, och detta trots två alldeles utmärkt upplagda hörnor.

Även en djurgårdshörna såg dagens ljus, och blev farlig trots att den var illa lagd; Sune sköt en ettrig boll, som dock tog Stenborgs ben.

Sista perioden var Olssons, Tippos, som på sin högerkant tilldrog sig fem minuters uppmärksamhet, bl. a. skaffande Etunaborna två hörnor, utan nämnvärt värde.

Därpå slöt halvtiden med klar Stockholms ledning.

Dahlström hade omedelbart efter pipan skott inne på Rudén. Fritte stod säkert.

Djurgården svarade med sitt andra intelligenta anfall för dagen, med utgångspunkt från Gotte Johansson. Elmsblad fick närmaste boll, avlevererade med flatsidan precis till Knata, som smidigt och snabbt skarvade till Sune. Det var synd att Sune inte fick skott på den bollen; Stenborg insåg också det vanskliga att släppa honom på bollen och dräpte kulan.

Därefter fortsatte Etuna sin av pausen avbrutna fruktlösa kamp mot det säkra bakre djurgårdsförsvaret, där Wicksell spelade i stor stil. Pressen blev sålunda bara ett tjurruande emot väggen.

Åter en Eskilstunahörna, fint lagd, men mött av ett djurgårdshuvud (Nockes).

Djurgårdare

Du blir väl rakad, klippt och behandlad om Du går till

Raksalongen Majorsgatan 2
påstår en av våra revisorer.

Pressningen på Stockholms planhalva var ganska konstant. Forwardskedjans spel var snabbt och farligt, men femmans män bibehöll första halvtids dumma idé: att ge fanken i målskott.

Karlstrand fick ett par bollar även denna halvtid — första halvtids bollar voro få — och gjorde en hel del av dem. Bollen pressades kvar hos Carlén en bra stund därefter och Söderberg hade ett tillfälle, som hans dåliga ben dock inte kunde göra något av.

Överlägsenhetsperioden förlängdes rätt länge, men resulterade i samma forwardsspel som Etunas: ganska flott och rivande men fullkomligt — nästan — skottlöst.

Etuna återtog emellertid initiativet och Rudén fick litet grand att göra. Fritz Karlsson satte bl. a. in en boll, som trasslade in sig i Rudéns händer, men trall ur utanför målet.

Djurgården spände i ett tag till medan det var tid, men Kamraterna tog av dem initiativet och behöll övertaget, tills pipan gick.

Ala.

Malmö-Kamraterna. Malmö den 5 okt. om Petersénska fotbollpokalen. 2—2.

Djurgårdarna tyckas ha gjort sig högst populära i Malmö, ity det vid matchen mellan Djurgården och Malmö-Kamraterna om det av dir. C. W. Petersén uppsatta ståtliga vandringspriset redan en 1/2 timma före matchen var en riktig folkvandring ut till Idrottsplatsen.

Under Harald Hansens, Köpenhamn, domarskap vann Djurgården i lottdragningen och ställde hemmalaget att spela med en ganska generande sol i ögonen. Det var också Djurgården, som började anfallens långa rad. Karlstrand fick en läcker boll av Sune Andersson, men på skottet fick han ej någon riktig fart och Jack klarade lätt.

De första fem min. voro Djurgårdens, och Sune Anderssons vackra långskott borde ha rönt ett bättre öde än att gå en hårsman utanför. Efter hand blev det emellertid litet reda i hemmalagets spel och ett par verkligt goda anfall voro värda mera än att avblåsas för off-side av v. sidan. Erik Ohlsson fick emellertid vid ett tillfälle över en idealisk boll, som

Rudén boxade ut till Maraviansky, men denne fick ej fort nog sitt ordinarie ben färdigt och så var en god chans förspild. Spelet jämnade nu ut sig, och anfallen vid de båda målen avlöste varandra i rask följd. Hemmalaget hade ett bra tillfälle att taga ledningen vid en hörna, som Axel Olsson lade bra upp, men som Krantz nickade en hårsman utanför.

Och därefter var det Malmö-målet som var i fara, men Jack var på sin vakt och satte gång på gång stopp för Sunes et consorters vilda framfart. Efter 20 min. spel kom så första målet. H. ytter Elmquist fick upp en bra boll, som han omsorgsfullt sände in i mål. Rudén fångade men tappade bollen och i liggande ställning fick så Brost på något konstigt vis ett ben på densamma och petade den i mål. Uppmuntrade av framgången och publikens vilda heja-rop fortsatte hemmalaget att hålla bollen på Djurgårdens planhalva, men försvaret där — enkanerligen Hemming och den allestädes närvarande Wicksell — bröt varje ansats till ordnat spel och det blev efter en stund Djurgården, som satte Jack i arbete.

Sune Andersson ledde sin kedja på ett förträffligt sätt och hans alltid välplacerade skott hade Jack all möda att klara. Allt var emellertid som förgjort och ej ens tvenne på varandra följande hörnor gävo något resultat; främst tack vare Jacks dödsföraktande och storartade räddningar. Hemmalaget ilsknade så till ett slag och Rudén fick det en stund ganska hett om öronen. Axel Olsson hade välplacerad ett bra långskott, något över och Maraviansky sökte på alla vis få den rätta vinkeln, men utan resultat. Varefter Djurgårdarna åter blevo aggressiva! Sune Andersson tog initiativet med ett idealiskt långskott, men detta såväl som en följande hörna omintetgjorde Jack genom sitt kända dödsförakt. Så bar det åter ned mot Rudéns målbud. Erik Ohlsson sände in ett mellanting mellan passning och skott som Rudén tappade, men i sista ögonblicket var Melcher Johansson framme som den räddande ängeln. Och sedan så spelet böljat fram och åter och Knata omintetgjort många chanser genom sin envishet att dribbla i det oändliga, och Sune plötsligt förföll i en svår slöhetsperiod, avblåstes så första halvleken med 1—0 till hemmalagets fövör.

Under andra halvleken väntade man allmänt att den kända och många gånger uppskattade djurgårdsenergien skulle taga ut sin rätt, och man endast undrade, huruvida hemmalaget skulle kunna följa med dessa 45 min. Glädjande nog visade det sig emellertid att dessa senare ej

Uppskjut
inte att slå ett slag å

Reginas
Bowlingbanor
Drottninggatan 44-46.

OM DU VILL TRÄFFA IDROTTS-
KAMRATER SÅ GÅ ALLTID TILL

FEITH'S

Strandvägen 1, Drottninggat. 40
Hornsgatan 1 : Sveavägen 21

Gedigna
Guld- och Silverarbeten

Juvelerare
O. B. Sjögren
Drottninggat. 80, (hörnet av Kungsgat.)

stodo sina motståndare efter i fråga om att kunna sätta upp farten på spelet. Djurgården öppnade spelet och gingo omedelbart till stormen mot Malmöborna. Jack måste flera gånger ut och snappa till sig bollen och vid ett tillfälle bar det sig ej bättre än att han i klungan satte en utspark på sin framförvarande medspelare K. Sjöberg, men till publikens stora glädje rullade returbollen en hårmån utanför. Härefter hölls spelet en god stund mestadels mitt på plan. Det blev så hörna för Djurgården, Karlstrand lade bra upp, men Ragge Wicksells blixtnsnabba skott räddade Jack på bekostnad av ny hörna och denna klarade Lindström av och gav på samma gång sitt lags kedja litet arbete. Brost spelades fri av Axel Olsson, men inför den anstormande Nordenskjöld svek besinningen, och skottet gick högt över. Djurgården började nu bli alltmer aggressiv, och sedan Jack storstilat klarat av Öjermarks på nära håll välplacerade skott, måste han dock kapitulera. Knata spelades fri av Sune, och inför den förres hårda skott i nättaket stod Jack maktlös. Ställningen var således efter 17 min. spel in på halvleken utjämnad.

Man trodde nu, att hemmalaget skulle slöa till — men tvärtom blev det. Rudén fick fullt upp att göra och bollen tycktes trivas ganska bra på Djurgårdens planhalva. Hemmalaget blev kvar nere vid Rudéns målbur, och sedan Erik Ohlsson sänt in en god boll, möttes densamma av Brost, som rundade Melcher Johansson och trots den utrusande Rudén åter gav sitt lag ledningen med 2—1. 15 min. återstodo nu på halvleken, och Djurgården började så smått frukta för att få lämna priset kvar i Malmö. Knata uppeldade sina kamrater till nya bättre tag och då detta ej tycktes göra någon verkan, beslöt han sig för att själv göra slag i saken. Gotte Johansson sände in en god passning och på densamma gick Knata igenom hela hemmaförsvaret, Jack stod ovanligt nog kvar och måste så för andra gången hämta bollen ur sitt mål. Sedan Djurgården härjat vilt vid Jacks målbur, avbläste så Harald Hansen matchen. Men publiken ville ha 6 min. till, och Harald är ju aldrig omöjlig. Under de följande minuterna hände ingenting märkligt, varför Harald ansåg det vara nog för dagen och gjorde slut på alla spelarnas ansträngningar 3 min. före full tid.

K. ANDERSON HOVJUVELERARE OPERAHUSET — 1 JAKOBSTORG 1

Matchren slöt således 2—2 — ett rättvist resultat!

(N. I.)

B-laget

har gjort sitt: den sedan sist återstående matchen mot Linnéa blev inställd efter en del B-lagsspelares illojala uppträdande och de elva ståta nu med var sin träske.

Jumboplatsen i Klass I klarades nämligen med bravur och känd skicklighet. Men intet ont över en död och frid sålunda över den avlidnes minne.

Fast nog grämer det oss alltid!!

C-laget

är klart med sitt nu. Det blev inte seger, men en väl klarad andra plats i Klass II. Landgren hade segern på sin högra skospets tre minuter före full tid mot Västermalm C, men Ödet ville anorlunda och dirigerade bollen utanför stolparna. Och hjälpte Råsunda att göra 12 mål på Lidingsö.

Med 13 poäng, samma antal som segerrarnas i serien, Råsunda, 5 vunna matcher, 3 oavgjorda samt 0 förlorade och målresultatet 19—7 slutade 1919 års säsong, som måste anses god. Samt renderade, om inte laget så dock, spelarna uppflyttning i Klass I, där de komma att dominera nästa års B-lag.

Samtliga, som i de allra flesta fall varit, Sandström, Lundberg, Johansson, Einar Olsson, Oskar och Axel Pettersson, Landgren, Eriksson, Ivar och Tedde Karlsson samt Gullström, skola ha ett hjärtligt tack för god vakt omkring djurgårdsmålet, för starkt kamratskap, stor enighet och god sportsmannaanda.

Sundbyberg. Traneberg den 14 sept.
i Klass II, 1—0.

C-laget, som de senaste matcherna spelat med en hel del reserver, kunde i

denna match ställa upp med sitt starkaste lag, vilket också visade sig vara nödvändigt. Landgren fattades visserligen, men Abbe Öjermark hade ryckt in i stället. Sundbyberg hade förstärkt sitt lag med några stycken Järvaspelare och funderade allvarligt på att klå Djurgården.

Matchen blev hård och sammanstötningarna många, av vilka en del sågo rätt allvarliga ut, men det hela avlöpte dess bättre utan några svårare följder.

Spelet var första halvtid jämnt fördelat på båda lagen. Sundbyberg hade kanske en aning mer av spelet, men farligt vid Djurgårdens mål blev det aldrig. Det enda egentliga måltillfället var C-lagets. Sundbybergs vänsterback klämde iväg en boll, vilken via Kalle Johanssons näsa hamnade hos Abbe, men då denne var färdig för skott, behagade domaren blåsa av spelet då Kalle J. måste ta igen sig ett par minuter efter beröringen med den allt annat än lösa kulan.

I andra halvleken var det C-lagets tur att vara de bättre. Kalle Sandström löpte upp ideligen och slängde in en hel massa vackra bollar, men att sedan få in dem mellan stolparna tycktes vara omöjligt. Men in skulle den i alla fall. Sandström passade vackert till Abbe, vilken på nära håll sköt hårt i vinkeln. Abbe blev nu tvungen att gå ner som back, sedan Tedde genom en onödigt bakspark fått en vrickning i knät. Spelet i kedjan försämrades härigenom avsevärt, men en tre mål till kunde C-laget ha gjort.

Ni w d e.

Westermalm C-lag. Traneberg den 28 sept. i Klass II. 0—0.

Med reserver för Acke Pettersson, Tedde Karlsson, Sandström och Lundberg ställde C-laget upp till den avgörande matchen i serien. I deras ställe spelade Ivar Friberg, Wicke Jansson, Edwin Sundberg och Lundberg i:or.

Första halvtid kunde C-laget haft en klar ledning, om herrar forwards haft en aning om var målet var placerat. Det sköts överallt utom på mål, ty tillfällen till skott fanns det i massor, i synnerhet hade Friberg och Gävle-Pelle var sitt utmärkt tillfälle att göra mål, men sköto bredvid.

Andra halvtid blev den första lik, åtminstone vad skotten beträffar. En skal-

HUVUDET PÅ SPIKEN

TRÄFFAR DU, OM DU KÖPER
DIN HAMMARE HOS

Alg. Nilssons
Järnaffär

Birger Jarlsgatan 29, Sthlm.

Riks 90 52. Allm. 53 70.

DJURGÅRDARE!

Samla Edra

IDROTTS-FOTOGRAFIER

HERZOGS AMATÖRALBUM

Försäljas i varje välsorterad Bok- och
Pappershandel eller Fotografiskt magasin.

le från Lill-Einar tog målvakten i sista sekunden, och ett skott från Sundberg, då målvakten var ur spel, lyckades ena backen med risk att mista näsan klara. Då kom C-lagets stora chans, backen stoppar på mållinjen bollen med handen sedan Kalle Johansson skjutit i ett till synes tillspillogivet mål. Landgren skickas fram, men får ingen fart på kulan och målman räddar på bekostnad av hörna, vilken lades upp bra men utan resultat. Det var som förgjort. Det var nog meningen att Djurgården inte skulle vinna och när pipan gick för full tid stod spelet fortfarande 0—0. Nu var enda möjligheten att vinna serien att Råsunda inte vann över Lidingön med mer än 2—0, men även det blev en misräkning, ty Råsunda vann med 12—0 över ett mer än underhålligt Lidingölag, vilket gjort bättre i att inte ställa upp.

Det var andra gången som Westermalm gjort bort oss i klass II. Förre året var det stammen i nuvarande B-laget som vann över dem med 12—1 och tack vare detta mål vann Bollklubben med bättre målkvot. Pojkarna kan dock känna sig nöjda med sin säsong fastän en seger över Westermalm och nr. 1 i serien hade varit rättvisare. Heder åt C-lagspojkarna.

Niwde.

D-laget

har en match kvar, vars resultat knappast inverkar på dess placering i Klass IV. som nog inte blir bättre än fjärde! Laget har nämligen från en säker ledning »avancerat bakåt» till den sämre placeringen. Detta har i de flesta fall berott på att det måst spela med dålig sammansättning, orsakad av att det fått släppa till så många spelare åt de andra lagen och däremot ej kunnat skaffa fullgoda reserver.

Emellertid har elvan inte strejkat, alltid gjort sitt bästa och värd allt erkännande den kan få.

(Forts. i nästa nr.)

Allmän Idrott

Föreningsmästerskapen.

Tävlingarna därom äro avslutade för året i och med nedanstående tvenne avgöranden.

Häcklöpning 110 meter (4 deltagare).

Föreningsmästare: S. Lindblad 20 ³/₁₀ sek. 2. N. Gustafsson 21 ³/₁₀ sek. 3. J. Jonsson 24 ²/₁₀ sek.

Ingendera av de fyra deltagarna behärskade tillnärmelsevis medlen för att rätt bedriva häcklöpning.

Löpning 400 meter (6 deltagare).

Föreningsmästare: A. Öjermärk 54 ⁷/₁₀ sek. 2. G. Johansson 56 sek. 3. B. Nylund 58 sek.

Abbes prestation inte så dålig, då träningen varit fullkomligt utesluten. Jag upprepar återigen, att det är synd, att bollaget skall behöva honom, ty idrottsbanan skulle säkerligen föra honom till stora framgångar. Johansson, som ju är sprinter, höll sin fart väl, men löpte nog mest på grund av att loppet även gällde placering i tävlingen om Herbert och Sallys.

Wählin slog Kinn på marathon.

Marathonloppet om Bildts pokal gick den 5 oktober och bar sin speciella prägel av rivalitet mellan de två förnämsta aspiranterna på »Westergrenska».

Kinn hade att ta Bildtska priset för sista gången; men Wählin löpte i känslan av att ha dubbel eller tredubbel hämnd — eller revansch, som det heter på idrottspråket — att taga ut. Saken var den, att förra gången (då det tävlades om Fredrikshovs andra vandringspris) ställde Wählin upp efter en natt fylld av arbete + två timmars morgonsömn; ställde upp utan stridslust och krafter, och tog stryk av den smala Uppsalagrabben.

Vidare hade han ett horn i sidan för Uppsalaföreningens beteende 1917, då den pr annons inbjöd Stockholms marathonlöpare att komma upp till Uppsalabanen och löpa med utom tävlan vid Upplandsmästerskapet »med möjlighet att få tid på Westergrenska» — förklara att »banan var för kort» och därmed att senare, då Wählin kommit, sprungit och segrat på den goda tiden 2.34, helt sonika

förstöra Wählin's ledning på det eftersträfvade vandringspriset. (Djurgården, vars chanser att definitivt erövra »Westergrenska» stå och falla med denna omtvistade Uppsalalöpning, kommer att låta verkställa kontrollmätning av den av Thor först begagnade och sedan underkända banan för att se till om inte han eventuellt kan få sin goda men icke godkända tid av 1917 accepterad av Svenska Idrottsförbundet.)

Slutligen var Wählin besk på den lilla danska landsortspojken som för två veckor sedan »stal iväg» från honom ett stycke utanför Köpenhamns Stadion, bortskymd av de hundratals cyklisterna och automobilerna, så att Wählin vid inkomsten på kolstybben fick lida samma smärtsamma överraskning där, som Svanberg 1906 i Athen: »Det är ju en gycke före — och jag som var så säker på att jag ledde!» — Den gången var det den enastående stiliga Danmarkspokalen som gick åt pipan — nu skulle inte de två förnämsta vandringsprisen gå samma väg!

Det skulle alltså bli löpa av och det blev löpa av! Lilla fredrikshovaren Sjösten från Gottland knatade friskt och cekonomiskt med klampande tunga steg till Tureberg och tog sig rent av för att leda några tiotal meter framför Wählin och Kinn sista biten bort till vändpunkten och första biten hem. I Sandåsbacken efter Turebergsgärdet gick emellertid Wählin upp outsidersn och började dra ifrån uppsaliensaren, och i de följande uppförbackarna ökade den robuste Djurgårdsveteranen, som sprang i takt med den cyklande Kalle Sundholms glada visstumpar (»Anna Mari och Pelle tjänte på samma ställe — — —») så pass att Kinn definitivt släppte och vid Stocksund var hela kilometern efter. Sista halvmilen gick nu Wählin litet lamt — med press kunde han nog ha gjort distansen en bra bit under 2.40 denna gång. Men han vann ju som han ville, lagerkransades, och fick sedan ett extra »leve!» utbringat från Sofiavägsläktaren. Vilket glädde Wählin, som därpå gick och lade sig i varma badet att fundera över — loppet, tror ni — — — nej då: men »om uttagningskommittén skall ha vett att ställa upp Kock, Murren och Dahl mot danskarna nästa söndag?» — — —! Ty sådan är Wählin: stor marathonfluga — men större bollfluga.

I. B.

M Ö B L E R

av finare och enklare slag utföras på beställning.

R E N O V E R I N G

av antika möbler samt ompolering och boning.

BUTIKSINREDNINGAR, BYGGNADER

och för övrigt allt vad till yrket hör utföras till humana priser av

O. B. HANSSONS

RENSGATAN 16. — SNICKERI. — Allm. T. 260 12.

WESSLINGS

LEVERERADE ALLA DE FÖR-
TRÄFFLIGA VARORNA TILL
VÅR SENASTE

BASAR.

Denna firmas värdefulla och intressanta »Rådgivare för basar-anordnare» erhålles fritt.

Adressen är:

Wesslings Kortvaru-Aktiebolag
Kornhamnstorg 49, STOCKHOLM.

Bowling.

Sektionen har haft årsmöte och valt styrelse: H. Lundberg ordförande, H. Lundgren sekreterare, C. Sandin kassör samt J. Bång och A. Lindgren ledamöter. Samtidigt godkändes sektionens stadgar. Sektionens tränings-tider äro fredagar 9—11 e. m. å Fenix-banorna.

Föreningsmästerskap har genom Ö. S:s bifall instiftats och kommer att bli föremål för tävling, varom närmare, när tiden är inne.

Sektionsstyrelsen arbetar på anskaffande av ett vandringspris. Hugade och penningstarka mecenater, som genom en liten donation vilja stödja denna förenings yngsta sektion i dess arbete, torde med fördel kunna vända sig till Herr John Bång (Allm. tel. V. 74 04) i denna angelägenhet.

Tävlingsdräkten är under diskussion. Jag har hört talas om, att i den icke skulle ingå något som tyder på medlemskapet av Djurgården. Vad vill det säga? Dit med det 8-centimetriga D:et bara.

Ala.

Bandy.

Under Ahlströms ordförandeskap höll bandyavdelningen konstituerande sammanträde den 8 d:s och valde därvid till sin första styrelse: G. Frykman (ordf.), E. Sundberg (sekr.) samt Melcher Johansson, Fred. Skoglund och Kurt Widgren.

Efter beslut att för säsongen uppsätta trenne lag fingo dessa sina organisatörer i följande män:

A-laget: Fred. Skoglund.

B-laget: O. Nordström.

Jun.-laget: Heuman och Nilsson.

Till dessa torde sålunda bandyintresserade, men hittills okända förmågor vända sig.

En organiserad träning beslöts omedelbart till igångsättning och uppdrogs åt Skoglund och Melcher Johansson att söka anskaffa gymnastiksal för landträning.

Sedan det beslutats att å Östermalms idrottsplats i vinter anhölla om tränings-tiderna tisdagar och fredagar, 3— $\frac{1}{2}$ 5 för jun. och 7—9 för sen., avslöts det ej alltför talrikt besökta sammanträdet.

Man fick ovillkorligen det intrycket av dem som voro närvarande, att i år finnas större förutsättningar än på länge att få fram bandyspelet hos oss igen: vederbörande ledare och hjälpare sågo så målmedvetna och energiska ut, så sakliga, att man fick respekt för dem.

Ala.

Brottning.

Sektionen hade årsmöte den 7 d:s under Ahlströms ordförandeskap och valde därvid till sektionsstyrelse för den kommande, mycket viktiga säsongen Herman Pettersson (ordf.), C. Hj. Skoglundh (sekr.), A. Eklund, K. A. Fredriksson, K. Kjellström och Gottfr. Svensson. Till instruktörer, med »tjänstgöring» var sin träningskväll, utsågos Kjellström, H. Pettersson och G. Svensson samt till deras ersättare V. Pettersson och Fr. Svensson.

Till ombud slutligen vid Sv. Atletikförbundets årsmöte valdes Fredriksson med Herman Pettersson som suppleant.

Frågan om vinterns tränings-tävlingar diskuterades synnerligen ingående och framgick därav med all önskvärd tydlighet att föregående års juniortävlingar varit en succés och även denna säsong torde få sitt stora berättigande. Sektionsstyrelsen fick i uppdrag att på grundval av diskussionen utarbeta vinterprogrammet.

Slutligen enades sektionsmedlemmarna om att i enlighet med nedanstående signatur's förslag i föregående nummer av Djurgårdaren å tävlingsdräkten, på vänstra sidan av bröstet markera medlemskapet av Djurgårdens Idrottsförening genom ett 8 cm. högt D av ljus blå färg.

Tränings-tiden bestämdes till tisdagar och fredagar (observeras av boxarna, som i stället, till deras belåtenhet, få torsdagarna) kl. 7—9 e. m. och söndagar kl. 10—12 f. m.

Sektionen har bekymmer med mattan. En reparation av densamma går löst på omkr. 500 kr. Och Ö. S. har ställt sig tveksam inför ett så stort belopp; men torde gå med på denna utgift, då föreningen tycks få en gammal fordran hos Svenska Atletikförbundets Träningskommitté (å 400 kr.) reglerad under den allra närmaste tiden.

Och sen skall det tränas för Antwerpen, påstå Svenssonerna.

Ala.

Tennis.

För en del år sedan fanns inom föreningen en synnerligen livaktig sektion för tennis. Av någon anledning, jag minns nu inte vilken, gick den sönder, och dess medlemmar idkade sedan sin idrott utan organisation. Och gör det ännu med samma intresse. Jämte en hel del andra, som inte voro med förr.

Alla dessa torde sätta sig i förbindelse med Nils Backlund (Allm. tel. 302 02) för återupprättande av denna sektion, som blir fristående liksom bowlingsektionen. Det torde finnas ett 20-tal tennisamatörer inom föreningen och dessa torde alltså sammangadda sig.

Ala.

Boxning.

Sektionen höll sitt årsmöte den 3 d:s. Till styrelse valdes därvid hrr Swanberg (ordf.), Johansson (sekr.), Fransson, Hildebrand och Lindén, ett enligt under-teknads mening synnerligen gott val.

Den nya styrelsen har att omedelbart inrikta sig på ett intensivt arbete, då vintern säkerligen kommer att erbjuda en mångfald tillfällen till både tävling och uppvisning.

Av hr Lindén erbjöds sektionen lån av en sandsäck, samt mottog dessutom i gåva av en intresserad ett par indianclubs. En punshing boll kommer troligtvis att anskaffas, varför sektionen synes gå mot stora träningsmöjligheter.

Undertecknad kommer att vid sammanträde med sektionen längra fram för orientering genomgå Sv. Boxningsförbundets nyutgivna reglemente med medlemmarna.

Årsmötet var besökt av ett 30-tal medlemmar, en aktningssvård och om sektionens livaktighet väl vittnande siffra.

Senare har brottningssektionen beslutat ändra sina träningsdagar, vilket för boxarna betyder, att det tränas i Stadion på torsdagarna i stället för på fredagarna. Måndagarna oförändrat.

Ala.

Skytte.

Sektionen har fört en ganska tynande tillvaro under sommaren, inte sant. Det enda synliga beviset på dess verksamhet är ett anskrämligt plank ute på Traneberg!

Nu skall det emellertid bli litet liv på höstkanten. Ordföranden har bett meddela, att det skall avhållas tävlingar om föreningsmästerskap. Och det skall också bli ett sammanträde.

För den som följt med sommarens skjutningar litet grand har det på prislister dykt upp en del djurgårdsnamn och en föreningstävling i höst torde röna god anslutning. Sätt bara igång, Hjalles Åkerholm, Lundqvist, med flera, så att det inte blir fiasko.

Hur skulle det vara att i vinter försöka litet miniatyrgevär- och revolverskjutning inomhus. Skulle man inte kunna få upp intresset därför, då det misslyckades så skändligt i våras.

De idrottsmän, som i skåpen å vår klubblokal i Stadion förvara idrottsdräkter, handdukar etc. och icke deltaga i träningar och tävlingar, uppmanas härmed, för vinnande av utrymme, att omedelbart på ett eller annat sätt föranstalta skåpens tömning.

FENIX'

Kägelbanor

Besök dem! Ad. Fred. Kyrkog. 10 (linje 1, grön, stannar).

Lördagar

STUVAR

av Dam-, Herr- & Barn-tyger.

LIGNERS KLÄDESHANDEL

STUVADELNINGEN

SALVIIGRÄND 7 (hörnet av Myntg.)

(nedanför huvudaffären).

Juvelerare

O. B. Sjögren

Drottninggat. 80 Sportpriser (Hörnet av Kungsgat.)

Ordet fritt.

Jag har fått mottaga följande skrivelse, med vars innebörd alla torde livligt sympatisera. Samt inbjuder intresserade till diskussion i Djurgårdarens spalter, som beredvilligt lämnar plats för inlägg av alla färger.

Den trevlige insändaren är allas vår gamle oförbrännarlige Sandqvist, vars idrottssegrar för ett 8- till 10-tal år sedan hos många ännu torde leva i friskt minne:

Herr Redaktör!

Jag blev glad, när av Eder i vår tidning nr. 2 i våras gavs en paroll till »Old Djurgården», där Ni kom med uppslaget till en sammanslutning, till ett kamratlag bland alla våra hundra buggar, sig själv till nöje och de unga till uppmuntran.

Uppslaget var onekligen ett gott sådant, men ännu har ej något resultat visat sig, förmodligen beroende på att någon samlande kraft ej finnes att uppbringa.

Något måste göras för och av våra »Old boys» för att visa att än flyter det gamla Vikingablodet i ådrorna; än kunna vi framstå som kärnan i den gamla »Eken». Låt oss diskutera möjligheten av att nästa sommar ställa till med något nytt — en mästerskapstävling — för »Old boys» inom Sverige, på Tranebergs Idrottspark t. ex., om den kan bli färdig.

Kostnaderna kanske vid första påseendet synas avskräckande, men jag tror nog att det bland våra idrottsmecenater skall finnas de, vilka ännu intressera sig för den gamla stammen och t. ex. skänka priser.

Skulle många tävlande anmäla sig, kunna dessa indelas i två klasser. Klass 1 till 35 år och klass 2 till 40 år och däröver. De grenar, som skulle upptagas å programmet, skulle vara: 100, 400 och 1,500 meter, höjd, längd, kula, spjut, diskus, slägga samt femkamp. I femkampen skulle ingå: höjd, längd, kula, diskus samt 100 meter.

Så kunde samtidigt anordnas tävling i fotboll mellan våra bästa Old-boys-lag, ty det skulle nog dra ihop litet pengar.

Kommer detta till stånd nästa sommar hoppas jag, när våren kommer, att energiskt träningsarbete vidtager, och lovar jag, vad mig beträffar, att ej sky några ansträngningar att föra »Ekens» färger med den äran.

Så var det de unga. När jag tänker tillbaka på en nära tjugårig idrottsmanabana, erinrar jag mig huru idrotten vid sina trevande barndomsår, trots sina fåtaliga utövare, dock förmådde hålla dessa tillsammans i sina små föreningar. Där fanns ett levande intresse, varje man var aktiv medlem, hela styrelsen deltog — ja, i den var ingen kapabel som ej satt något idrottsrekord. Huru annorlunda är det ej nu, vid t. ex. våra föreningstävlingar — ett glädjande undantag visade våra föreningsmästerskap — där två eller tre tävlande infinna sig samt några åskådare, vilka bevekas att klä om sig, för att få det stipulerade antalet startande. Arbets för juniorerna och sätt därmed i gång omedelbart.

Sedan kommer den brännande frågan funktionärer. Står tävlingen annonserad kl. 9 f. m. kommer möjligen någon sådan vid 10-tiden av en händelse upp och resten får tagas bland ev. överblivna åskådare, vilka ej duga som tävlande. När nu föreningen har en så idealisk idrottsplats, måste detta förhållande ordnas till nästa år, synnerligast om löparbanor till dess bli färdiga, och jag vill föreslå, att föreningen, för varje gång eller för sommaren, bland föreningens medlemmar anställer en tävlingsledare mot skälig ersättning. Denne skall vara skyldig infinna sig i god tid före tävlingens början, tillse att banor äro uppmätta och idrottsredskap tillgängliga. Vid förfall är han skyldig skaffa kompetent ersättare.

En annan sak är fotbollens inkräktande å den fria idrotten, när tävlingar å söndagar äro anordnade. Är t. ex. diskuskastning å programmet, måste denna avbrytas för att ett par obetydliga e- eller d-lag skola spela boll och de kastande få sluttävla i någon smal gång, med risk att diskusen åker upp på något tak, vilket hände vid senaste tävlingen.

Ja, detta är endast några löst utkastade funderingar om hur vi bäst böra ordna det till nästa sommar, och jag vore glad, om en diskussion kunde komma i gång medlemmarna emellan till allas vår kära förenings bästa.

Stockholm den 5 oktober 1919.

K. Sandqvist.

Förlorat.

En valp, lydande namnet KALLE, är bortsprungen. Lätt igenkännlig på det vita huvudet. Sågs märkvärdigt nog härom söndagen i Arboga och några dagar senare i Linköping tillsammans med en hel mängd kamrater. De, som hava några upplysningar att lämna härom, torde telefonledes vända sig till Djurgården, varest valpen tidigare uppfötts och tränats. Är något litet kunnig i en hel del konster, men långt ifrån färdigdresserad.

K. ANDERSON
HOVJUVELERARE

OPERAHUSET — 1 JAKOBSTORG 1

Härs o. tvärs.

Ett tryckfel,

som insmugit sig i dagspressen, rättas härmed. Vid en fotbollsmatch mellan Stockholms Klass I-lag och Östergötland stod det efter spelarna Burman och Georg Johansson föreningsnamnet Djurgården. För den initierade är det tydligt att där skulle ha stått Göta, vilket härmed meddelas den ovetande.

Ur Hjälpfonden

har Schlaafen begärt anslag för olyckshändelse under fotbollsmatch. Hans begäran har emellertid icke kunnat bifallas, då det konstaterats, att skadan — i armen — uppstått under sömnen. då Schlaaf drömde om sitt lyckliga deltagande i 1919 års final om Svenska mästerskapet.

Som gåva

har föreningen av Carl Wilhelmsson fått emottaga 3 st. inramade fotografier, vilka nu pryda klubbbrummet, där de snart få mera sällskap. Exemplet manar till efterföljd. Allt i djurgårdsfotografiväg mottages med tacksamhet, och inklistras omedelbart i föreningens stora album för fotografier, så småningom tillgängligt för medlemmarna uppe i klubblokalen.

Expeditionen

är åter öppen tisdagar och fredagar (förut torsdagar), vilken ändring vidtagits på grund av att brottnings- och boxningsektionerna skiftat träningsdagar. Medlemmarna träffa där mellan kl. 7,30 och 9 e. m. Carl Wilhelmsson, som tar emot anmälningar och avgifter. Kom ihåg att medlemskort numera måste finnas hos varje medlem utan undantag.

Djurgårdsfotografier,

gamla och unga, mottagas å expeditionen i och för införande i det stora album, som kommer att anskaffas och ha sin plats uppe i klubbbrummet.

Eric Almlöf,

som åter krossat Atlanten, uppnådde vid de amerikanska mästerskapstävlingarna i tresteg det goda resultatet 14.13 m., vilket renderade honom ett andra pris och en hedrande placering framför den berömde 15 1/2 metershopparen Dan Ahearn (14.04 m.).

Hos
BOESËNS
FOTO-MAGASIN

GREVTUREGATAN 1

kopierar man bäst,
framkallar fortast,
förstorar billigast.

Till
SÖDERBERGS
KONDITORI

HAMNG. 36, BIRGERJARLSG. 3

skall man gå o. frukostera,
luncha o. supera.
Där är treffligt, gott o. billigt

HANSA

FÖRSÄKRINGSRÖRELSE

Aktiekapital & reservfond
Kr. 6.000.000

Aktiebolaget
CARL W. PETERSÉN

Herkulesgatan 4 - Stockholm

Telefoner: RIKS 14 28, 123 54, 230 82 - STHLM 118 87.
Telegramadr.: "VOLT GAS"

Engroslager av:

Elektrisk Installationsmaterial :: Belysningsarmatur :: Glas

*Alla Djurgårdare
ekipera sig bäst
och fördelaktigast
hos*

Paul U. Bergströms A/B
DROTTNINGGATAN 74-78
STOCKHOLM

VID MÅLET

för erhållande av förstklassiga Artiklar till
**SOMMARSPORT, BOXNING,
FISKE, JAKT och SKYTTE**
är Ni först då de inköpas hos

Mauritz Widforss' H.-A.-B.
— Kungl. Hovleverantör —
Klarabergsgat. 31, Drottninggat. 88, Götgat. 11

Hovjuvelerare
HALLBERG

Stockholm - Drottninggatan 6

Filialer i: _____

GÖTEBORG, MALMÖ, UPPSALA,
ESKILSTUNA, SUNDSVALL,
JÖNKÖPING och KARLSHAMN.

Sveriges förnämsta Skidlöpare
använda alltid

SKIDOR

från

**Bröderna Sandströms
Skidfabrik.**

GÖTGATAN 100 - STOCKHOLM.
Försäljningslokal: Birgerjarlsgatan 23.

**Fotbollar - Målvaktshandskar
Tennisbollar - Golfbollar
Boxhandskar - Boxbollar m.m.**

av mina välkända engelska fabrikanter tillverk-
ningar hemkomna. Order emottagas tacksamt.

PER LANGBORG

H. K. H. Kronprinsens Hofleverantör
IDROTSMAGASINET
5 Birger Jarlsgatan, Stockholm.

Katalog utkommen.

Djurgårdare!!

Ni köpa Edra idrottsartiklar
bäst och billigast i

**A.-B. Ruben Gelbord, Sportaffär,
11 Sibyllegatan 11**

Blå linje stannar utanför.

Allm. Tel. 89 98.

Riks Tel. 89 98.